

Știam că e sfârșit

Mihail Janto

Instinctul mă îndemnă câteodată,
o viață toată să o mai respir,
buzele să-ți mai sărut o dată,
parfumul tău din șoapte să-l inspir.

Cum soarta a rămas neiertătoare,
mi-a golit atâtea nopți de vise,
de-ar plânge-n ea tot sufletul ce doare,
prea multe versuri ar mai fi rescrise.

Știam că e sfârșit, și tu știai!
dar ne furam din dragoste pe-ascuns,
căzând în gol când ochii-mi sărutai,
nu așteptam niciunul un răspuns.

Parcă s-a stins o primăvară-n noi,
cum ploile ce-n vânturi se răsfâng,
în suflet am rămas atât de goi,
și-aș vrea mereu în brațe să te strâng.

Autor, Mihail Janto